

A Fővárosi Ítéltábla a dr. I.rendű felperes neve (...) I. rendű és a Zs. F. T. törvényes képviselő által képviselt II.rendű felperes neve (....) II. rendű, valamint a dr. Tordai Csaba ügyvéd (fél címe 3) által képviselt III.rendű felperes neve (....) V. rendű felpereseknek, dr. Sári Miklós jogtanácsos által képviselt Nemzetgazdasági Minisztérium (1051 Budapest, Nádor u. 4.) I. rendű és a dr. Máté Edit jogtanácsos által képviselt II.rendű alperes neve (....) II. rendű alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. június 6. napján kelt, 70.P.20.740/2013/24. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés, valamint az V. rendű felperes részéről Pf/3. számon benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja. Az V. rendű felperes csatlakozó fellebbezését elutasítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. rendű felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül adja ki elektronikus úton az I., III. és V. rendű felperes részére külön-külön az .../...-2008/12., az .../...-2011/1. és az .../...-2011/3. szerződésszámú szerződéseket teljes terjedelmükben akként, hogy az 1. és 3. számú szerződések 8.2. pontjából tegye felismerhetetlenné az A. H. M. Kft. által kapcsolattartóként megadott személyre vonatkozó valamennyi adatot.

A fentieket meghaladóan a felperesek keresetét elutasította és kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a II. rendű alperes részére egyetemlegesen 30.000 forint perköltséget, továbbá akként rendelkezett, hogy a peres felek ezt meghaladóan a költségeiket maguk viselik.

Az ítélet tényállása szerint az I., III. és V. rendű felperesek 2011. november 18-án közérdekű adat kiadása iránti kérelemmel fordultak az I. és II. rendű alpereshez, amelyben kérték, hogy az alperesek hozzák nyilvánosságra a kormány honlapján, illetve küldjék meg részükre elektronikus változatban az aláírási oldalak beszkenelt változatának mellékelésével valamennyi olyan szerződést, amelyben az egyik fél az A. H. M. Kft., illetve annak anyavállalata az A. AG vagy annak 99,55%-os anyavállalata a V. AG vagy az A. H. S. Zrt., illetve ezek közül bármelyik más céggel vagy cégekkel közösen, míg a másik partner a Magyar Állam, illetve a Magyar Köztársaság Kormánya vagy annak bármely tagja, államtitkára, kormánybiztosa, minisztériuma, háttérintézménye vagy bármely hivatal, külképviselet, illetve ezen szervek jogi nyilatkozattételre jogosult bármely tagja vagy képviselője, továbbá a felsorolt testületek, szervek, személyek jogelődje, míg a harmadik vagy további partner bárki.

Mindezen túl kérték elsődlegesen a nyilvánosságra hozatalát, másodlagosan a megküldését valamennyi olyan jognyilatkozatnak, amelyek a fenti csoportba tartozó jogi, illetve természetes személyek közül bármelyik csoportba vagy csoportokba tartozó jogi, illetve természetesen személyek közül egynek vagy többnek tettek, amennyiben a nyilatkozat tárgya érinti az A. vállalatcsoportba tartozó jogi személyek magyarországi tevékenységét vagy annak körülményeit. Emellett kérték elsődlegesen a kormány honlapján nyilvánosságra hozni, másodlagosan megküldeni valamennyi olyan tanulmányt, amely a kormány, illetve az önkormányzati döntéshozók intézkedései megalapozására készült az Audi vállalatcsoportba tartozó jogi személyek fenti szerződésekkel és jognyilatkozatokkal érintett magyarországi tevékenységével vagy annak körülményeivel kapcsolatosan.

Az alperesek a kérelmekre nem válaszoltak.

A felperesek 2012. január 6-án keresettel fordultak a bírósághoz, amelyben az ismertetett adatkiadási kérelmükkel egyező tartalmú közérdekű adatok kiadására kérték az alpereseket kötelezni.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a per folyamatban léte alatt 2012. augusztus 24-én a felperesek részére megküldte a kért szerződéseket az üzleti titoknak minősülő részek kitakarásával. A szerződéseken kívül a kérelemben megjelölt egyéb okiratokkal nem rendelkezik, míg a felperesek által megjelölt „bármely jognyilatkozat” kategóriát nem tudja azonosítani.

A II. rendű alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kért adatok tekintetében nem minősül adatkezelőnek, az egyedi támogatások megítéléséről a Kormány döntött, a beruházások szakmai kezelésére és a beruházókkal történő tárgyalások lefolytatására az I. rendű alperes illetékes, a II. rendű alperes pusztán a pénzügyi forrásokat biztosítja. A felperesek által kért szerződések és egyéb dokumentumok nincsenek a II. rendű alperes birtokában, azoknak jelenleg már nem adatkezelője, így azok kiadására sem kötelezhető.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét nagyobb részben megalapozottnak találta. Határozatát az adatkiadási kérelem 2011. november 23-ai benyújtására tekintettel a közérdekű adatok nyilvánosságáról és a személyes adatok védelméről szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) és a régi Ptk. szabályaira alapította.

Az Avtv. 2. §-ának 4. pontjára, 19. § (1) és (6) bekezdésére, 20. §-ának (2) és (6) bekezdésére, 21. §-ának (1), (2), (3) és (7) bekezdésére, a Ptk. 81. §-ának (2) és (3) bekezdésére, valamint a 2010. évi XLIII. törvény 34. §-ának (4) bekezdésére utalással megállapította, hogy a kiadni kért szerződéseket az I. rendű alperes kezeli, erre tekintettel a keresetet a II. rendű alperessel szemben teljes egészében elutasította.

Kifejtette, hogy a kiadni kért szerződések beazonosíthatóak és azokat az I. rendű alperes a felperesek rendelkezésére is bocsátotta a per folyamatban léte alatt. Az A. H. M. Kft.-vel, illetve a cégcsoportba tartozó egyéb cégekkel kapcsolatos bármely egyéb jognyilatkozat kiadása iránti kérelmet azonban az elsőfokú bíróság nem találta teljesíthetőnek annak nem kellően pontos megfogalmazása okán. A harmadik - a szerződésekkel és jognyilatkozatokkal érintett tanulmányok kiadására vonatkozó - adatkört is túlzottan általánosnak találta, ezért e kereseti kérelmet is elutasította.

Az I. rendű alperes által azonosított három szerződés kapcsán az elsőfokú bíróság az Avtv. 2. §-ának 4. pontja és 19. §-ának 1. pontja értelmezésével megállapította, hogy azok az állami támogatás

felhasználására és a kedvezményezett által a támogatás ellenében vállalt kötelezettségekre vonatkozó szerződéses rendelkezések, valamint mindezek teljesítésének ellenőrzésére irányuló mechanizmusok, ezért kétséget kizáróan közérdekű adatnak minősülnek. A kitakart részek nyilvánosságra kerülése nem lehet különösen sérelmes az A. H. M. Kft. részére, a szerződésekben ugyanis nem találhatóak olyan szellemi terméknek minősülő vagy a szellemi termék szintjét megközelítő technológiai szervezési, gyártási, műszaki, logisztikai vagy egyéb ismeretek, amelyek a Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése alapján kivételt képeznének az üzleti titok fogalma alól. Emellett a szerződésekből bizonyos definíciók is kitakarássra kerültek, amelyeknek az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs adattartalma. A beruházó továbbá a beruházásokkal kapcsolatos lényeges adatokat már maga nyilvánosságra hozta 2012-ben, így azok a személyek, akik ebből következtetéseket tudnának levonni, e következtetésekhöz a már nyilvánosságra hozott adatok alapján is eljuthatnak.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperesek részére korábban már részlegesen megküldött támogatási szerződések teljes terjedelemben történő kiadására kötelezte az I. rendű alperest azzal, hogy az A. H. M. Kft. részéről megjelölt kapcsolattartó személy személyes adatai kitakarássra kötelezte. Nem rendelte el azonban a felperesek elsődleges kereseti kérelme szerinti honlapon való közzétételt, mert álláspontja szerint azt az Avtv. 21. § (7) bekezdése nem teszi lehetővé.

A határozattal szemben az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatásával a felperesek keresetének teljes elutasítását kérte.

A hatályon kívül helyezés indokaként előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalának napján - 2014. június 6-án - a Kormány tagjainak feladat és hatásköréről szóló 152/2014. (VI.6.) Korm. rendelet („Statutum”) 88. §-ának (1) bekezdés d) pontja alapján változás következett be az adatkezelő személyében, a per tárgyát képező szerződések 2014. június 15-én átadásra kerültek az I. rendű alperes jogutódjának, a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, aki az I. rendű alperes feladat- és hatáskörét a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 34. §-ának (4) bekezdése alapján vette át. Ebből következően az I. rendű alperes az Infotv. 3. §-ának 9. pontja szerinti adatkezelőnek már nem tekinthető, így a szerződések kiadására sem kötelezhető.

Arra is hivatkozott az I. rendű alperes a fellebbezésében, hogy a közigazgatási perek tekintetében kialakult joggyakorlat értelmében az elsőfokú bíróságnak az A. cégcsoportot értesítenie kellett volna a beavatkozás lehetőségéről annak ellenére, hogy a jelen per nem közigazgatási per, azonban azzal több hasonlóságot mutat. Ennek hiányában az A. cégcsoport üzleti titkairól, illetve a számára okozott sérelem aránytalanságáról úgy döntött az elsőfokú bíróság, hogy az A. nem peres fél és a beavatkozás lehetőségéről sem értesítették őt. Ezen értesítés elmaradása olyan lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolja, különös tekintettel arra, hogy beavatkozásnak a másodfokú eljárásban nincs helye így e szabálysértés a fellebbezési eljárásban nem orvosolható.

Mindemellett az elsőfokú ítélet érdemben is megalapozatlan és jogszabálysértő az I. rendű alperes fellebbezési álláspontja szerint az alábbi indokok alapján.

Az ítélet által közérdekű adatnak minősített körülmények nem minősülnek közérdekű adatnak, ugyanis a kedvezményezett által a támogatás ellenében vállalt kötelezettségek, valamint az ezzel kapcsolatosan az A.-t terhelő beszámolási kötelezettségek nem az állami vagy egyéb közfeladatot ellátó szerv tevékenységére vonatkozó adatok.

Jogsabálysértő továbbá az elsőfokú ítéletnek a régi Ptk. 81. § (3) bekezdése körében kifejtett értelmezése is, ezért az ebből levont további téves következtetései megalapozatlanok.

Emellett alaptalanul jutott arra a következtetésre is, hogy a támogatási szerződésből kitakart adatok nyilvánosságra hozatala nem okoz a jogosult A. részére aránytalan sérelmet és azt az I. rendű alperes által benyújtott magánszakvélemény sem igazolta. A beszerzendő gépekre és a hozzá tartozó létszámra vonatkozó adatok a technológiát és a gyártást határozzák meg, ezért azok pontos információkat tartalmaznak a kedvezményezett munkaszervezési módszereiről. Az I. rendű alperes arra az esetre, amennyiben az elsőfokú bíróság a csatolt magánszakvéleményben foglaltakat nem fogadná el, indítványozta igazságügyi szakértő kirendelését a támogatási szerződésekből kitakart adatok nyilvánosságra hozatalával az A.-nak okozott sérelem vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság e bizonyítási indítványt elutasította anélkül azonban, hogy az elutasítás indokairól ítéletében számot adott volna, eljárása ezért a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésébe ütközött.

Az V. rendű felperes csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítéletben szereplő adatok kiadására az I. rendű alperes helyett a II. rendű alperest kötelezze a másodfokú bíróság. Kérte továbbá mellőzni a felperesek kötelezését a II. rendű alperes részére megítélt perköltség megfizetése alól. Nem vitatta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jogszabályváltozás következett be, azonban részletes jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztotta azt állította, hogy támogatónak a jogszabályváltozások értelmében már a nemzeti fejlesztési miniszter minősül, amelynek munkaszervezete a II. rendű alperes. Ebből következően adatkezelőnek a II. rendű alperes tekinthető, aki a perben félként részt vesz, így a közérdekű adatok kiadására a II. rendű alperest kell kötelezni.

Az V. rendű felperes az I. rendű alperes fellebbezésére tett fellebbezési ellenkérelmében vitatta, hogy a közigazgatási perekre a beavatkozás lehetőségéről való értesítési kötelezettség körében kialakult bírósági gyakorlat a jelen polgári perben alkalmazható.

A II. rendű alperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítéletnek a keresetet a II. rendű alperessel szembeni elutasító része helybenhagyására irányult.

Az I. rendű alperes a csatlakozó fellebbezéssel szembeni ellenkérelmében az elsőfokú ítélet csatlakozó fellebbezéssel érintett részének helybenhagyását kérte és részletes jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztotta állította, hogy az I. és a II. rendű alperes egyike sem kötelezhető a per tárgyát képező szerződések kiadására az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásokra tekintettel. Mindezek alapján kérte az I. rendű alperes elbocsátását a perből.

Fellebbezéssel nem volt támadott az elsőfokú ítéletnek a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasító rendelkezése, valamint az I. rendű alperest az A. H. M. Kft-vel, illetve a cégcsoportba tartozó egyéb cégekkel kapcsolatos bármely egyéb jognyilatkozat, valamint a szerződésekkel és jognyilatkozatokkal érintett tanulmányok kiadására és a honlapon való közzétételre kötelezésre irányuló kereseti kérelmet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem alapos, míg az V. rendű felperes csatlakozó fellebbezése érdemben nem bírálható el az alábbi indokok alapján.

A Pp. 244. §-ának (1) bekezdése előírja, hogy a fellebbező fél ellenfelét a fellebbezési tárgyalásra szóló idézésben arra is figyelmeztetni kell, hogy a fellebbezésre vonatkozóan ellenkérelmet terjeszthet elő, ha pedig a fellebbezéssel megtámadott ítélet megváltoztatását is kívánja - annyiban, amennyiben az ítélet ellen fellebbezésnek helye van - csatlakozó fellebbezést nyújthat be. Ha a

fellebbezés a per főtárgyát nem érinti, a per főtárgyára vonatkozóan csatlakozó fellebbezésnek nincs helye.

A Pp. fenti rendelkezése annak számára teszi lehetővé csatlakozó fellebbezés előterjesztését, akinek az ellenfele fellebbezéssel élt. Az V. rendű felperes perbeli ellenfele az I. és II. rendű alperes, akik közül a II. rendű alperes nem élt fellebbezéssel, ezért az V. rendű felperesnek a II. rendű alperest érintő csatlakozó fellebbezése nem megengedett. Emellett a csatlakozó fellebbezés azért sem nyerhetett elbírálást, mert a fellebbezést hatályosan előterjesztő I. rendű alperes nem érintette, nem érinthette az ítéletnek a II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezéseit. Ennek folytán fellebbezés hiányában a Pp. 228. §-ának (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett az elsőfokú ítéletnek a keresetet a II. rendű alperessel szemben elutasító része. Az V. rendű felperes csatlakozó fellebbezése a fentiek szerint kizárt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 244. §-ának (3) bekezdése alapján elutasította. Erről külön végzést hozni nem kellett, mivel a Pp. 244. §-ának (3) bekezdése és a 233/A. §-a rendelkezéseinek egybevetése alapján a csatlakozó fellebbezés elutasítása fellebbezéssel nem támadható.

Az I. rendű alperes fellebbezésével érintett körben az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság egyetértett. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló érdemi döntést hozott.

A másodfokú bíróság nem látott az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos, az eljárás érdemére kiható eljárási szabálysértést megvalósulni az elsőfokú eljárás során. Az a körülmény, hogy a fellebbezésben részletesen ismertetett jogszabályváltozás folytán az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a per tárgyát képező szerződések átadásra kerültek az I. rendű alperes jogutódjának, a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak, aki az I. rendű alperes feladat- és hatáskörét átvette, nincs kihatással arra, hogy az ítélethozatal időpontjában az I. rendű alperes volt a kidáni kért adatok kezelője, ezért az elsőfokú bíróság eljárása nem ütközött jogszabályba akkor, amikor a kért adatok kiadására az I. rendű alperest kötelezte. Arra is alaptalanul hivatkozott a fellebbezés, hogy a közigazgatási perek tekintetében kialakult joggyakorlat értelmében az elsőfokú bíróságnak az Audi cégcsoportot értesítenie kellett volna a beavatkozás lehetőségéről. A bíróságnak a Pp. XX. fejezetének hatálya alá nem tartozó perekben ilyen értesítési kötelezettsége nincs, ezért ennek elmulasztása nem valósít meg eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság érdemben is helytállónak találta az elsőfokú bíróság ítéleti döntését és annak kifejtett indokait.

Helyesen állapította meg az Avtv. 2. §-ának 4. pontja és 19. §-ának 1. pontja értelmezésével, hogy az állami támogatás felhasználására és a kedvezményezett által a támogatás ellenében vállalt kötelezettségekre vonatkozó szerződéses rendelkezések és ezek teljesítésének ellenőrzésére irányuló mechanizmusok közérdekű adatnak minősülnek. A perbeli esetben jelentős állami támogatással megvalósuló beruházásról van szó, ezért a közpénz felhasználásának ellenőrizhetőségéhez szükséges a szerződés valamennyi rendelkezésének - ezek között a kedvezményezett által a támogatás ellenében vállalt kötelezettségeknek, azok teljesítési határidejének és a teljesítés ellenőrzésére vonatkozó szabályoknak - az ismerete.

A felhívott jogszabályi rendelkezések alapján helytállóan következtetett arra is az elsőfokú bíróság, hogy az állami költségvetés felhasználásával, a költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel kapcsolatos adat nem minősül üzleti titoknak, azonban a nyilvánosságra hozatal nem eredményezheti olyan adatokhoz - így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki

megoldásokra és a gyártási folyamatokra, a munkaszervezésre és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz - való hozzáférést, amelyek megismerése az A. H. M. Kft. részére aránytalan sérelmet okozna. A Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése szerint azonban nem minősül üzleti titoknak az állami költségvetés felhasználásával, a költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel kapcsolatos adat. Mivel a perbeli esetben az A. H.M. Kft. költségvetési támogatást vett igénybe, ezért a részére biztosított támogatással kapcsolatos adat nem minősülhet üzleti titoknak, ezért a kitakart részek nyilvánosságra kerülése nem lehet sérelmes az A. H. M. Kft. részére.

Emellett a teljes terjedelmében becsatolt szerződések áttekintésével a másodfokú bíróság is meggyőződött arról, hogy a szerződésekben nem találhatóak olyan szellemi terméknek minősülő vagy a szellemi termék szintjét megközelítő technológiai szervezési, gyártási, műszaki, logisztikai vagy egyéb ismeretek, amelyek a Ptk. 81. §-ának (3) bekezdése alapján kivételt képeznének az üzleti titok fogalma alól, míg a szerződésekben olvashatatlanná tett egyes definícióknak nincs adattartalma. Helyesen utalt arra továbbá az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a beruházó a beruházásokkal kapcsolatos lényeges adatokat már maga nyilvánosságra hozta 2012-ben, ezért az azokból levonható következtetésekhez az érintettek a már nyilvánosságra hozott adatok alapján is eljuthattak. Minderre tekintettel nem volt szükség a perben igazságügyi szakértő bevezetésére az A. cégcsoportot a támogatási szerződésekből kitakart adatok nyilvánosságra hozatalával ért sérelem megállapítása érdekében, az elsőfokú bíróság ezért az erre irányuló - a 19. sorszámú előkészítő iratban előterjesztett - bizonyítási indítvány elutasításával nem sértett jogszabályt. Azzal, hogy e döntésének nem adta indokát az ítéletében, eljárása kétségtelenül a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésébe ütközött, azonban e mulasztás az ügy érdemi elbírálására kihatással nem volt ezért nem vezethetett az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

Mindezek alapján megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I. rendű alperest mint adatkezelőt a felperesek részére korábban már részlegesen megküldött támogatási szerződések teljes terjedelemben történő kiadására kötelezte.

A kifejtettek következtében a Fővárosi Ítéltábla - a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül - az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megtéríteni az V. rendű felperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd áfával növelt munkadíjából áll. Ennek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. és 4/A. §-ai alapján határozta meg.

A per tárgyi illetékmentessége folytán a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

, 2015. január 13.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: